

стайно около себе като на остъ тя рядомъ си обръща и една-тъ и другъ-тъ половинъ камъ слънце-то и така на всяко мѣсто рядомъ става день и нощъ.

Тука можете попыта: какъ ся дръжимъ нѣ о земь-тъ та не падамы, кога ся заврѣти тя надолъ?

И това е едно отъ Божіи-ты чудеса, каквы-то на хыляды глядамы всякой день и часъ; хора-та и всичко, що има по земь-тъ, дръжи гы като врзаны една сила, коь-то Господъ е загнуздилъ и пѣхнѣлъ у срѣдѣ-тъ на земь-тъ. Тая сила е нарѣчена *при-влѣкашелна*, защо-то всичко влѣче камъ себе; тя дръжи като врзаны за земь-тъ и въздуха и мѣсячинѣ-тъ и не имъ дава наникѣдѣ да шывнѣтъ.

Вые знаете, че колело-то на кола ся врѣти на едно дръво, кое-то ся казва *осшь*. Заврѣтѣте сега една яблѣкѣ на столъ и щете видите, че и тя ся врѣти та ся пелѣе и безъ да има остъ; нѣ и да нѣма остъ нѣ можемъ си намысли, че прѣзъ срѣдѣ-тъ на яблѣкѣ-тъ е втыкнѣта остъ и мѣсто-то, прѣзъ дѣ-то бы минувала, нѣ си мыслимъ за остъ. Така сжщо и земя-та ся врѣти около себе като яблѣка-та и безъ да има наявѣ нѣкаквѣ остъ; а мѣсто-то, дѣто бы могло да ся втыкне остъ наричамы го *земнѣ осшь*. Два-та края, дѣ-то сж на яблѣкѣ-тъ опашка-та и врѣхъ-тъ, и до кои-то бы опирала остъ-та, на земь-тъ ся наричатъ *полюси* или *ижиове*. Единый полюсь, що гляда камъ сѣверъ, нарича ся *сѣверенъ полюсь* на земь-тъ, а другый, що гляда камъ пладне, зѣве ся *юженъ полюсь* на земь-тъ.

На ума си нѣ можемъ да разсѣчемъ земь-тъ като една яблѣкѣ прѣзъ срѣдѣ-тъ и на двѣ половины така, що-то на една-тъ и половинѣ въ срѣдѣ-тъ да стои сѣверный полюсь, а на другъ-тъ и поло-